

ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์และ
ความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
The Effects of Learning Management to Improve Knowledge and Retention
of English Vocabulary through Flashcards Techniques for Fifth Graders

สาธิต โภคี^{1*} สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์²

Sathit Pokee^{1*} Suneeta Kositchaivat²

¹นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ

ภาควิชาการสอนภาษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

¹M.A. Student in English Language Teaching Program,

Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Silpakorn University

²สาขาการสอนภาษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Silpakorn University

*Corresponding author E-mail : thaisathitnara@gmail.com

Received: 25 December 2022

Revised: 13 April 2023

Accepted: 11 May 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน 2) เพื่อศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสรเพชญ์ (ทวิวิทย์าคม) ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน ที่ได้มาจากการเลือกแบบกลุ่ม (Intact-group comparison) โดยเลือกจากนักเรียนที่สามารถมาเรียน On site ที่โรงเรียนได้ตามมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ 6 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง 2) บัตรคำศัพท์สำหรับครู และนักเรียน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ 4) แบบวัดความพึงพอใจ

ผลวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์โดยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = 24.506$) 2) ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์โดยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์หลังเรียนไปแล้ว 2 สัปดาห์ไม่แตกต่างกันกับการทดสอบหลัง

เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = 0.813$) 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้เทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์มีความพึงพอใจในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.47)

คำสำคัญ : เทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ / ความคงทนในการจำคำศัพท์ / นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

Abstract

The purposes of the research were to: 1) compare the students' vocabulary learning achievement before and after learning by technical flashcards; 2) study the retention of students after learning by using technical flashcards and 3) explore the students' satisfaction toward teaching by using flashcards techniques. The sample was grade 5 students at Watsanphet School who can study on site in the Covid-19 situation. They were selected by Intact-group comparison. The instruments consisted of: 1) lesson plans; 2) teachers' flashcards and students' flashcards; 3) a vocabulary pre-test, post-test and retention test and 4) a questionnaire on satisfaction toward teaching by using flashcards technique.

The research results were: 1) the students' vocabulary learning achievement after using flashcards technique was significantly higher than before at the 0.05 level ($t = 24.506$); 2) the students' retention in teaching vocabulary after using flashcards technique for 2 weeks was not different from the post-test at the 0.05 ($t = 0.813$) level and 3) the students' satisfaction toward teaching by using flashcards technique were at the high level (mean = 4.47).

Keywords : Technical and vocabulary flashcards / Retention / Fifth graders

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางของโลก และในปัจจุบันภาษาอังกฤษคือภาษานานาชาติ เป็นภาษาที่มีมนุษย์บนโลกใช้ติดต่อสื่อสารกันเป็นหลักมากที่สุดในโลก เป็นภาษาหลักของประชากรกว่า 360 ล้านคน อีกทั้งยังเป็นภาษาที่สองของประชากรกว่า 750 ล้านคนทั่วโลก นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังถือเป็นภาษาทางการของ 61 ประเทศ และเป็นภาษาหลักในหลายรัฐทั่วโลกอีกด้วย จึงถือเป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างประชากรในประเทศต่าง ๆ ทั้งในส่วนของการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทำให้สื่อต่าง ๆ ที่เผยแพร่ในระดับนานาชาติจะใช้ภาษาอังกฤษทั้งสิ้น ไม่ว่าแต่ละคนหรือแต่ละประเทศจะมีภาษาเป็นของตัวเอง แต่เมื่อต้องติดต่อสื่อสารกับคนอื่นที่มาจากต่างภาษา วัฒนธรรม ทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ (สถาบันสอนภาษาอังกฤษ ENGDUO THAILAND, 2565) ภาษาอังกฤษยังจัดได้ว่าเป็นภาษาสากล (International Language) ที่จำเป็นและผู้นิยมใช้ทั่วโลก ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่สำคัญที่สามารถทำให้มนุษยชาติสามารถสื่อสารกันได้ (Oxford Royale Academy, 2017)

ด้านการศึกษาของประเทศไทยนั้นกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายเร่งปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งระบบให้สัมพันธ์เชื่อมโยงกัน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการ สร้างเสริมสมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาตน อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และการเตรียมความพร้อมรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานขึ้นเพื่อให้ทุกภาคส่วนได้ตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องเร่งรัดปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะและทักษะตามที่กำหนด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้กำหนดแนวปฏิบัติในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามนโยบายในแต่ละด้านเพื่อให้สถานศึกษานำไปดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558) ในการเรียนภาษาคำศัพท์เป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญมาก เพราะเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน (Hatch and Brown. 1995) คำศัพท์ยังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารเพราะเป็นสิ่งที่นักเรียนใช้สื่อความหมาย ความรู้สึกนึกคิด ความต้องการหรือความรู้ต่าง ๆ หากไม่รู้คำศัพท์ก็ไม่สามารถนำไปใช้เรียบเรียงประโยคเพื่อสื่อสารหรือบอกความต้องการได้หรือหากรู้คำศัพท์ไม่มากพอการสื่อสารอาจไม่สามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

ผู้วิจัยเป็นครูสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำหรับปัญหาในชั้นเรียนจากการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา พบว่านักเรียนไม่สามารถจดจำคำศัพท์ที่ตนเองได้เรียนไปแล้ว จึงส่งผลกระทบต่อนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในการขยับขึ้นไปเรียนยังชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในทุกปีสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติกำหนดให้มีการทดสอบระดับชาติ (O-NET) รายวิชาภาษาอังกฤษขึ้นทุกปี ซึ่งนักเรียนทุกคนจะต้องเข้ารับการทดสอบระดับชาติ (O-NET) และในทุกปีผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ทบทวนมาตรฐานการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนก่อนเข้ารับการทดสอบ ปัญหาที่พบ คือ นักเรียนมีข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะสาระเพื่อการสื่อสาร นักเรียนยังขาดความแม่นยำและคลังของคำศัพท์ที่จำเป็นต่อการสื่อสารขั้นพื้นฐาน จึงส่งให้นักเรียนมีคะแนนผลการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศทุกปี โดยค่าเฉลี่ยระดับโรงเรียนปีการศึกษาล่าสุด 2562 ที่นักเรียนได้เข้ารับการทดสอบ คือ 40.94 ค่าเฉลี่ยระดับจังหวัด คือ 51.46 และระดับประเทศ คือ 40.55 และจากการสัมภาษณ์นักเรียนเมื่อทำการทดสอบเสร็จสิ้นแล้ว นักเรียนส่วนใหญ่ประสบปัญหาเดียวกัน คือ นักเรียนไม่รู้คำศัพท์ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ต่ำจึงส่งผลทำให้นักเรียนไม่สามารถเข้าใจข้อถามต่าง ๆ รวมทั้งบทความต่าง ๆ ที่อยู่ในแบบทดสอบนักเรียนจึงไม่สามารถทำแบบทดสอบได้

นอกจากนี้พบว่านักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ นักเรียนไม่สามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ จึงทำให้ประสิทธิภาพในการอ่าน และการสื่อสารไม่ประสบผลสำเร็จ ซึ่งมีสาเหตุมาจากการขาดความสนใจในการเรียนรู้ จากการวิเคราะห์งานวิจัยเรื่องการพัฒนาด้านคำศัพท์ได้ข้อสรุปว่า ครูส่วนใหญ่เน้นให้นักเรียนท่องศัพท์จึงทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่สนใจ การเรียนคำศัพท์ที่มีความสำคัญในฐานะเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาทักษะต่างๆ สำหรับการเรียนภาษาอังกฤษ ยิ่งนักเรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ หน้าที่ และการใช้คำศัพท์ได้มากเพียงใด ย่อมนำมาใช้ใน การฟัง การพูด การอ่าน หรือการเขียน จนเกิดทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษได้ดี ครูจึงจำเป็นต้องมีทักษะในการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และจดจำคำศัพท์ได้มากโดยผ่านการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมสอดคล้องกับระดับและความต้องการของนักเรียน อันจะส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มากขึ้น บรรลุวัตถุประสงค์อย่างแท้จริง (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

โรงเรียนวัดสระเพชฌ (ทวิวิทยาคม) เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล 2 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่ละระดับชั้นมี 2 ห้องเรียน แบ่งห้องเรียนตามความสามารถของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายเรียนวิชาภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ

3 ชั่วโมง ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ค่อยชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเนื่องจากยาก ฟังไม่เข้าใจ โครงสร้างของภาษามีความแตกต่างจากภาษาของตนเองพอสมควร ไม่รู้คำศัพท์ จึงทำให้ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และไม่เห็นความสำคัญของวิชานี้

ด้วยความเป็นมาและเหตุผลข้างต้น การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่สำคัญมาก Lewis (2010) กล่าวว่า บัตรคำศัพท์เป็นสื่อการสอนอย่างหนึ่งที่มีราคาไม่แพง หรือสามารถจัดทำขึ้นเองโดยมีขั้นตอนหรือกระบวนการที่ไม่ยุ่งยาก สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการสอนได้หลากหลายรูปแบบ นอกจากนั้นนักเรียนสามารถพกพาหรือหีบจับไปที่ไหนก็ได้ทั้งภายในห้องเรียนหรือภายนอกห้องได้ บัตรภาพและบัตรคำช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา นอกจากนั้นบัตรคำศัพท์ยังเป็นเครื่องมือหรือสื่อการสอนชนิดหนึ่งที่ช่วยในการสอนคำศัพท์ ง่ายต่อการใช้ และมีประสิทธิภาพที่ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ได้ดี และช่วยให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น คำศัพท์ มีประโยชน์มากสำหรับครูและนักเรียน โดยเฉพาะนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น (Maryam Komachali, 2012) ดังนั้นการที่นักเรียนรู้และเข้าใจความหมายของคำศัพท์ นักเรียนสามารถสื่อสารหรือสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ในเบื้องต้นถึงแม้ว่าจะใช้โครงสร้างทางภาษาไม่ถูกต้องสมบูรณ์ก็ตาม แต่สามารถเข้าใจได้ นอกจากนี้การรู้คำศัพท์มากๆ เป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะอื่นๆ ของภาษาอังกฤษ ทั้งทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะอ่าน และทักษะการเขียน โดยเฉพาะทักษะการอ่านในการตีความในการทำแบบทดสอบ นอกจากนี้ (ธนิศา วัชรพิชิตชัย, 2555) ได้ทำการใช้บัตรคำศัพท์ในการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษซึ่งช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความคงทนในการจดจำคำศัพท์ที่ยาวนาน จึงเป็นเหตุให้ข้าพเจ้าในฐานะครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต้องการพัฒนาการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการใช้คำศัพท์ และความคงทนในการจำคำศัพท์ให้ดียิ่งขึ้น เพราะความรู้เรื่องคำศัพท์มีประโยชน์ต่อทักษะทั้ง 4 ทักษะ โดยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ ประกอบด้วย 2 หมวด ได้แก่ หมวดสัตว์ และหมวดอาชีพ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจำคำศัพท์ให้ดียิ่งขึ้นและจะช่วยให้เด็กนักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน น่าสนใจ และมีความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์
2. เพื่อศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังจากการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสรเพชญ (ทวีวิทยาคม) ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 56 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสรเพชญ (ทวีวิทยาคม) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน เป็นห้องเรียนแบบ On-site นักเรียน จำนวน 43 คน ที่ได้มาจากการเลือกมาแบบกลุ่ม (Intact-group comparison) โดยเลือกจากนักเรียนที่สามารถมาเรียน On site ที่โรงเรียนได้ตามมาตรการการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์

วิธีการดำเนินวิจัย

การวิจัยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสรเพชญ (ทวีวิทยาคม) เป็นการวิจัยเชิงทดลองพื้นฐาน (Pre-Experimental Research Design) ใช้รูปแบบการวิจัยกลุ่มทดลองที่เลือกมาเป็นกลุ่มตามสภาพจริง วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (Intact groups) ระยะเวลาในการทดลอง 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้
2 หัวข้อ คือ Animals และ Occupations แผนการจัดการเรียนรู้ละ 1 ชั่วโมง ระยะเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 6 ชั่วโมง หัวข้อในการสอนจะใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนละ 3 ชั่วโมง ชั่วโมงที่ 1 สอนคำศัพท์ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ ชั่วโมงที่ 2 และ 3 ทบทวน

คำศัพท์ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ และให้นักเรียนเล่น Lucky Game โดยครูผู้สอนจะคอยอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนในการทำกิจกรรม แผนการจัดการเรียนรู้ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบและประเมินคุณภาพความถูกต้องและเหมาะสม แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป (Rovinelli & Hambleton, 1997) ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 1 และผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้ปรับรูปแบบภาษาที่ใช้ในการเขียน

2. บัตรคำศัพท์ประกอบด้วย 2 หมวด ได้แก่ หมวดสัตว์ และหมวดอาชีพ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ บัตรคำศัพท์สำหรับครู 20 ใบ และบัตรคำศัพท์สำหรับนักเรียน 80 ใบ ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบและประเมินคุณภาพความถูกต้องและความเหมาะสม แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป (Rovinelli & Hambleton, 1997) ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 1 และผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะให้ปรับเปลี่ยนรูปให้มีความชัดเจนและสื่อความได้ดีมากยิ่งขึ้น

3. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 2 ฉบับ ฉบับละ 23 ข้อ ใช้เวลาในการทำฉบับละ 50 นาที เพื่อใช้วัดความรู้คำศัพท์และความคงทนของการจำคำศัพท์ ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบและประเมินคุณภาพความถูกต้องและเหมาะสม แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป (Rovinelli & Hambleton, 1997) ได้ค่าความสอดคล้องเฉลี่ยเท่ากับ 0.83 และผู้เชี่ยวชาญแนะนำเรื่องการใช้ข้อคำถามให้เหมาะสม และตัวเลือกที่ขึ้นามากเกินไป ตรวจสอบหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ สูตร KR-20 ได้ผลค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78 ค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้มีค่าตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป (Kuder & Richardson, 1937) และทดสอบค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกโดยการทดลองใช้ได้ผลค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.45-0.80 โดยค่าความยากง่ายที่ยอมรับได้ คือ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก ได้ผลค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20-0.70 โดยค่าอำนาจจำแนกที่ยอมรับได้ คือ 0.20 ขึ้นไป (ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม, 2562)

4. แบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน 3 ข้อ คำถามปลายเปิด 1 ข้อ ด้านคำศัพท์ 3 ข้อ คำถามปลายเปิด 1 ข้อ ด้านผู้สอน 3 ข้อ และด้านภาพรวมของการจัดการเรียนการสอน 2 ข้อ รวมทั้งสิ้น 13 ข้อ ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบและประเมินคุณภาพความถูกต้องและเหมาะสม แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป (Rovinelli and Hambleton, 1997) ได้ค่าความสอดคล้องเฉลี่ยเท่ากับ 0.97

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 ผู้วิจัยนำจดหมายราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่งถึงผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระเพญ (ทวีวิทยาคม) เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ขั้นตอนการทดลอง

2.1 ชี้แจงนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยผู้วิจัยแจ้งถึงวัตถุประสงค์ วิธีการเรียน ข้อตกลงต่าง ๆ ในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์

2.2 ทำการทดสอบก่อนเรียนวัดระดับความจำของคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบจำนวน 23 ข้อ เวลาในการทำแบบทดสอบ 50 นาที ตามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.3 ตรวจคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนแล้วนำไปวิเคราะห์ค่าทางสถิติ

2.4 ดำเนินการสอนตามแผนการเรียนรู้ทั้งหมด 6 แผนการเรียนรู้ ๆ ละ 1 ชั่วโมง กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ระยะเวลา 2 สัปดาห์

2.5 ทำการทดสอบหลังเรียนวัดระดับความจำของคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบจำนวน 23 ข้อ เวลาในการทำแบบทดสอบ 50 นาที ตามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.6 ตรวจคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนแล้วนำไปวิเคราะห์ค่าทางสถิติ

2.7 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์

2.8 หลังจากการเรียนรู้เรียนรู้คำศัพท์ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ไปแล้ว 2 สัปดาห์ (Atkinson & Shiffrin, 1968) ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความคงทนในการจำของคำศัพท์ โดยใช้แบบทดสอบเดิมโดยการสลับข้อและตัวเลือก

2.9 เก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำผลการทดสอบก่อนเรียนและผลการทดสอบหลังเรียน ผลคะแนนการวัดความพึงพอใจ รวมทั้งผลคะแนนแบบทดสอบความคงทนทางการจำไปวิเคราะห์ข้อมูลตามหลักการทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 การหาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean)

1.2 การหาค่าความสอดคล้องโดยใช้วิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

1.3 การหาค่าความยาก (Level of difficulty : p) และค่าอำนาจจำแนก (discrimination index : r)

1.4 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์จ (Kuder & Richardson)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 การหาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean)

2.2 การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (Standard Deviation: S.D.)

3. การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้

3.1 การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งใช้ t-test แบบ (Paired-Sample T-test)

3.2 การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการเรียนรู้หลังการเรียนโดยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ โดยเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของคะแนนระหว่างคะแนนสอบหลังเรียนและคะแนนสอบหลังเรียน 2 สัปดาห์ ซึ่งใช้ t-test แบบ (Paired-Sample T-test)

3.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสระพรหม จำนวน 43 คน

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์

ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสระพรหม โดยนำคะแนนความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการศึกษามาเปรียบเทียบโดยใช้ t-test แบบ (Paired-Sample T-test) ปรากฏผลตามตารางดังนี้

ตารางที่ 1 ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	df	t
ก่อนเรียน	43	4.23	3.154	42	-24.506*
หลังเรียน	43	17.16	3.909		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ผลการเรียนรู้คำศัพท์โดยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสรรเพชญ ผลการเรียนรู้หลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 17.16 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยเท่ากับ 3.909 คะแนน สูงกว่าผลการเรียนรู้ก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยเท่ากับ 3.154 คะแนน โดยทดสอบความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าเฉลี่ยผลการเรียนรู้คำศัพท์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอยู่ที่ 12.93 คะแนน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ที่กำหนดไว้ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ผลการศึกษาความคงทนในการจดจำคำศัพท์หลังจากการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ไปแล้ว 2 สัปดาห์ ผลการศึกษาคงทนในการจดจำคำศัพท์หลังจากการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสรรเพชญไปแล้ว 2 สัปดาห์ โดยนำคะแนนความแตกต่างระหว่างคะแนนหลังเรียนและหลังการสอบหลังเรียน อีก 14 วัน มาเปรียบเทียบโดยใช้ t-test แบบ (Paired-Sample T-test) ปรากฏผลตามตารางดังนี้

ตารางที่ 2 ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังจากการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	df	t
หลังเรียนครั้งที่ 1	43	17.16	3.909	42	.813
หลังเรียนครั้งที่ 2	43	17.02	3.997		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ผลการศึกษาคงทนในการจดจำคำศัพท์หลังจากการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสรรเพชญ (ทวิวิทยาคม) พบว่า ผลการเรียนรู้หลังเรียนครั้งที่ 1 เฉลี่ยเท่ากับ 17.16 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยเท่ากับ 3.909 คะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนครั้งที่ 2 เฉลี่ยเท่ากับ 17.02 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยเท่ากับ 3.997 คะแนน โดยวัดความคงทนหลังเรียนครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 โดยระยะเวลาห่างกัน 14 วัน ผลการวิเคราะห์ พบว่า ผลการเรียนรู้คำศัพท์ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ที่กำหนดไว้ คือ นักเรียนเรียนมีความคงทนในการจดจำคำศัพท์หลังจากการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ไปแล้ว 2 สัปดาห์ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสรรเพชญ์ (ทวิวิทยา) จำนวน 43 คน มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3 ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์

ลำดับ	ข้อความถาม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.53	0.613	พึงพอใจมากที่สุด
2	ด้านคำศัพท์	4.21	0.795	พึงพอใจมาก
3	ด้านผู้สอน	4.49	0.657	พึงพอใจมาก
4	ภาพรวมของการจัดการเรียนการสอน	4.63	0.650	พึงพอใจมากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	4.47	0.680	พึงพอใจมาก

ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสรรเพชญ์ (ทวิวิทยา) ต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ นักเรียนมีความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.680 คะแนน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ คือ นักเรียนมีความพึงพอใจเรียงตามลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ภาพรวมของการจัดการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.650 คะแนน รองลงมาด้านการจัดการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.613 คะแนน ด้านผู้สอน นักเรียนมีความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.657 คะแนน และลำดับสุดท้ายด้านคำศัพท์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.795 คะแนน สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ที่กำหนดไว้คือ ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์อยู่ในระดับมาก

นอกจากนี้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในประเด็นคำถาม 1) การจัดการเรียนการสอนคำศัพท์โดยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์มีประโยชน์ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับใด นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนคำศัพท์โดยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์มีประโยชน์มาก กิจกรรมการเรียนรู้มีความสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ สามารถจำคำศัพท์ได้เร็ว และยาวนาน 2) นักเรียนคิดว่าคำศัพท์ทั้งหมดในบทเรียนนี้มีเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่า คำศัพท์มีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และสามารถพบเจอคำศัพท์เหล่านี้ในชีวิตประจำวัน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t=24.506$)
2. นักเรียนมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังจากเรียนไปแล้ว 2 สัปดาห์ โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t=0.813$)
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.47)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้การเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ พบว่า ผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t=24.506$) ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญอย่างเป็นระบบ มีองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้อย่างครบถ้วน และที่สำคัญการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากบัตรคำศัพท์ที่ประกอบด้วยคำศัพท์และรูปภาพ และนักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองจากการลงมือปฏิบัติหลายๆ ครั้ง จากการใช้บัตรคำศัพท์ทั้ง 2 ประเภทได้แก่ บัตรคำศัพท์สำหรับผู้สอนซึ่งประกอบด้วยรูปภาพที่มีความเหมือนจริง ใกล้เคียงกับของจริงมากที่สุด มีคำศัพท์ประกอบรูปภาพ ซึ่งนักเรียนเห็นภาพและคำศัพท์อย่างชัดเจน และบัตรคำศัพท์สำหรับนักเรียนซึ่งประกอบด้วยข้อความคำถาม ข้อคำตอบ และรูปภาพประกอบเหมือนจริง ประกอบกับการใช้เทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ ได้แก่ Magic eyes, Lip reading, flash, slowly, and What's missing? สอดคล้องกับงานของ Youngceity, (2562) ว่า บัตรคำศัพท์เป็นเครื่องมือที่ช่วยกระตุ้นให้เด็กมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ เพราะในบัตรคำศัพท์จะมีคำศัพท์ที่หลากหลาย ประกอบกับรูปภาพต่าง ๆ ที่ช่วยกระตุ้นการทำงานของสมอง ชักชวนในด้านการจดจำ ให้เด็กมีความเข้าใจในคำศัพท์คำนั้น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น เพื่อเป็นพื้นฐานของพัฒนาการด้านต่าง ๆ ในอนาคตของเด็กต่อไปซึ่งตรงกับทฤษฎีของบลูม (Bloom's Taxonomy, (1956) ขั้นที่ 1 คือความรู้ที่เกิดจากความจำ (knowledge) คือ ความสามารถของสมองในการระลึกได้

จำความรู้ สารสนเทศ แสดงรายการได้ ระบอบอกชื่อได้ ซึ่งเป็นความจำระยะยาว และขั้นที่ 2 ความเข้าใจ (Comprehend) คือ ความสามารถของสมองในการแปลความหมายสามารถเข้าใจระหว่างคำศัพท์ เสียงที่ได้ยินกับรูปภาพได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Maryam Komachali (2012) ได้ทำการศึกษาผลของการใช้บัตรภาพและบัตรคำในการเรียนรู้คำศัพท์ที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากผลการศึกษา พบว่า 1) นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์หลังเรียน 16.72 และก่อนเรียน 14.28 ซึ่งผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์หลังเรียน 16.72 ซึ่งสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม นักเรียนกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์หลังเรียน 14.28

2. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังจากการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ พบว่า นักเรียนมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังจากเรียนไปแล้ว 2 สัปดาห์ โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t=0.813$) เป็นผลเนื่องจากเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์สำหรับครู ได้แก่ Magic eyes, Lip reading, flash, slowly, and What's missing? และบัตรคำศัพท์สำหรับนักเรียนที่ใช้สำหรับเล่น LUCKY GAME เนื่องจากนักเรียนได้เห็นภาพเหมือนจริงพร้อมคำศัพท์ โดย Fleming and Sheikhan (1972) ได้กล่าวว่า มนุษย์สามารถจำภาพสารพัดชนิดที่ผ่านมาได้ และภาพต่างๆ ถูกเก็บในจิตใต้สำนึก และเมื่อมนุษย์เห็นภาพใดๆ เขามาย่อมแปลความหมายออกมาเป็นถ้อยคำได้ ทั้งนี้ นักเรียนได้ทำกิจกรรมโดยใช้บัตรคำศัพท์หลาย ๆ ครั้ง ตั้งแต่ ขึ้นการเรียนรู้คำศัพท์จากครูผู้สอน จนกระทั่งเรียนรู้คำศัพท์จากการเล่น LUCKY GAME ด้วยตนเองหลาย ๆ รอบ สิ่งเหล่านี้จึงส่งผลให้นักเรียนเกิดความจำระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความจำสองกระบวนการ (Two-Process Theory of Memory) ของ Atkinson and Shiffrin, (1968) กล่าวว่า ความจำระยะสั้นจะเกิดขึ้นก่อนความจำระยะยาว หากได้การทบทวนหลาย ๆ ครั้ง ความจำระยะสั้นจะฝังตัวกลายเป็นความจำระยะยาว ในทางตรงกันข้ามหากมิได้รับการทบทวนความจำสิ่งนั้นก็สลายตัวไปอย่างรวดเร็ว และ (Jess Gromada, 2021; Sebastian Leitner, 1970) ที่สร้างระบบบัตรคำศัพท์ การทำซ้ำแบบเว้นระยะ โดยการแบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือ ทุกวัน วันเว้นวัน และสัปดาห์ละครั้ง เมื่อคุณตอบบัตรคำศัพท์ถูกต้อง ให้ย้ายบัตรไปยังกล่อง 2 หากคุณตอบบัตรคำศัพท์ไม่ถูกต้อง ให้วางบัตรกลับเข้าไปในกล่อง 1 เมื่อคุณตอบบัตรคำศัพท์กล่อง 2 ถูกต้อง ให้ย้ายบัตรไปยังกล่อง 3 หากคุณตอบบัตรคำศัพท์ไม่ถูกต้อง ให้วางบัตรกลับเข้าไปในกล่อง 2 ระบบ Leitner การทำซ้ำแบบเว้นระยะช่วยกระตุ้นสมองเรียกคืนข้อมูลที่เราศึกษา ช่วยให้เราเข้าถึงข้อมูลที่เก็บไว้ในส่วนลึกของความทรงจำของเราในระยะเวลาที่นานขึ้น นอกจากนี้ (วรรณิ ลิ้มอักษร, 2555; สุพรรณศรีปาน, 2555) สรุปความไว้ว่า ความจำแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) ความจำจากการสัมผัส

(Sensory Memory) ซึ่งเกิดจากการสัมผัสด้วยสายตาได้ (มองเห็น) มีเสียงให้ได้ยิน หรือสัมผัสได้ด้วยอวัยวะสัมผัสอื่น ๆ 2) ความจำระยะสั้น (Short Term Memory) หรือบางครั้งเรียกว่าความจำขณะทำงาน (Working Memory) เป็นความจำที่บุคคลมีความใส่ใจหรือเอาใจใส่ โดยมีการทบทวนหรือท่องจำข้อมูลซ้ำ ๆ 3) ความจำระยะยาว (Long Term Memory) ระบบความจำที่สามารถเก็บข้อมูลเอาไว้ได้นาน โดยต้องผ่านขั้นตอนการเกิดความจำสัมผัสและความจำระยะสั้นมาแล้ว เมื่อมีการทบทวนข้อมูลซ้ำ ๆ การเชื่อมโยงข้อมูล ก็จะทำให้เกิดความจำระยะยาวระยะเวลาในการทดสอบความคงทนของการจำควรจัดหลังจากการเรียนรู้ในช่วง 1 นาที จนถึงหลายวันหรือหลายสัปดาห์ (Gregore. 1987) นอกจากนี้ Atkinson and Shiffrin (1968) ได้ระบุระยะเวลาไว้อย่างชัดเจนว่าควรเว้นระยะห่างจากการทดสอบครั้งแรกประมาณ 14 วัน เพราะเป็นระยะที่เวลาที่ความจำระยะสั้นจะฝังตัวกลายเป็นความจำระยะยาวหรือเกิดความคงทนในการจำและสอดคล้องกับ สิริวัณร เพียรพิทักษ์ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้เกมคอมพิวเตอร์และผลงุญภัยร่วมกับเทคนิคช่วยจำที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ที่เรียนวิชาภาษาจีนพื้นฐาน 1 จำนวน 71 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 20 คน ผลการวิจัย พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยเกมคอมพิวเตอร์และผลงุญภัยที่มีและไม่มีเทคนิคช่วยจำ พบว่า คะแนนความคงทนในการจำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์อยู่ในระดับมาก อันเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนโดยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน มีความท้าทาย มีกฎ กติกา ในการเรียนรู้ มีบรรยากาศที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการแข่งขัน เพื่อให้ตนเองเป็นผู้ชนะ ได้รับรับคำชื่นชม หรือรางวัล ดังนั้นการสอนคำศัพท์โดยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ สามารถจูงใจและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ซึ่งตรงกับทฤษฎีของ Kotler and Armstrong (2002) รายงานว่าพฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นต้องมีสิ่งจูงใจ (motive) หรือแรงขับเคลื่อน (drive) เป็นความต้องการที่กดดันจนมากพอที่จะจูงใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Weed Gretchen E. (1975) กล่าวว่า การจัดการเรียนที่ดีผู้สอนควรสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานทำให้นักเรียนได้เกิดความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน ร่าเริง สนุกสนมคุ้นเคยและรู้สึกช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ สุกิจ ศรีพรหม (2544) กล่าวว่าผู้สอนควรสร้างสื่อการสอนหรือบรรยากาศชั้นเรียนที่ช่วยเร้าหรือกระตุ้นความสนใจในบทเรียนสำหรับนักเรียนให้เกิดความต้องการในการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อจำกัด

1.1 การจัดกลุ่มในการเล่นเกม ถ้าให้นักเรียนจัดกลุ่มเองนักเรียนจะจับกลุ่มกันตามความสามารถ ทำให้กิจกรรมดำเนินไปไม่พร้อมกัน เนื่องจากบางกลุ่มเข้าใจ กฎ กติกา ได้ช้า

1.2 ระยะเวลาในการในการทำกิจกรรม

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 การจัดกลุ่มควรจัดกลุ่มให้มีทั้งนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน

2.2 การเล่นเกม LUCKY GAME ควรกำหนดเวลาที่แน่ชัด เพื่อป้องกันการเล่นเกมแล้วล่วงเลยเวลา

2.3 ออกแบบบัตรคำศัพท์แบบออนไลน์เพื่อให้นักเรียนได้สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่และทุกเวลา

2.4 ควรมีการศึกษาเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง ทักษะการพูด และทักษะการเขียน

เอกสารอ้างอิง

ธนิตา วัชรพิชิตชัย. (2555). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการสอนแบบใช้เกมและบัตรคำศัพท์. [ปริญาญครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน ไม่ได้ตีพิมพ์] มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

วรรณิ วจนสวัสดิ์. (2552). ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมเกมการศึกษาตลอดโด. [วิทยานิพนธ์. บัณฑิตวิทยาลัย ไม่ได้ตีพิมพ์] มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล. dfile:///C:/Users/Owner/Downloads/CEFR%20Manual%20for%20Primary%20Level2.pdf. 37-154.

สถาบันสอนภาษาอังกฤษ ENGDUO THAILAND (2565). ความสำคัญของภาษาอังกฤษ. <https://engduothailand.com/importance-of-english>.

- สิรินธร เพียรพิทักษ์. (2555). ผลการเรียนรู้ด้วยเกมคอมพิวเตอร์แบบผจญภัยร่วมกับเทคนิคช่วยจำ วิชาภาษาจีนพื้นฐาน 1 ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. *สาขาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. Veridian E-Journal, SU Vol.6 No.1 January –April 2013, 24-44.*
- สุกิจ ศรีพหล. (2544). เกมกับการเรียนการสอน. *วารสารวิชาการ 4(5), 73-75.*
- สุพรรณิ ศรีปาน. (2555). *เกมส์ฝึกสมองสำหรับผู้สูงอายุผ่านโปรแกรมประยุกต์เว็บเพื่อส่งเสริมความจำและสุขภาพจิต. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต วท.ม. [การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 9-22.*
- Atkinson; R.C.; & Shiffrin, R.M. (1968). *Human Memory: A Proposed System and Its Control Processes. The Psychology of Learning and Motivation: Advanced in Research and Theory.* New York: Academic Press. pp. 89–195.
- Bloom B S. (1956). *Taxonomy of Educational Objectives.* the classification of Educational goals – Handbook I: Cognitive Domain. New York: McKay.
- Fleming and Sheikhan. (1972). <http://kb.psu.ac.th/psukb/bitstream/2010/6707/9/Chapter2.pdf>.
- Hatch J. and Brown W. (1995). *Vocabulary, Semantics and Language Education.* Cambridge: Cambridge University Press.
- Jess G. (2021). *The Leitner System: How Does it Work.* <https://www.mindedge.com/learning-science/the-leitner-system-how-does-it-work>.
- Kotler, P., & Armstrong, G. (2002). *Principles of marketing.* NJ : Prentice Hall.
- Kuder, Frederic G. and M.W. Richardson. (1937). “*The Theory of the Estimation of Test Reliability*”, *Psychometrika.*
- Maryam Komachali. (2012). The Effect of Using Vocabulary Flash Card on Iranian Pre-University Students’ Vocabulary Knowledge. *International Education Studies Vol. 5, No. 3; June 2012. pp.134-147.*
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). *On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity.*
- Oxford Royale Academy. (2017) *Reason to Attend a Summer School.* from <https://www.oxford-royale.co.uk/article/why-attend-summer-school.html>.
- Weed, Gretchen E. (1975). *Using Game in Teaching Children English Teaching.* Form: (3-4), pp. 304–305.